

[Arbejds- og boligministeren.]

sammen med statens ligningsdirektorat har ført med repræsentanter for kreditforeningernes stående fællesudvalg og for de to husmandskreditforeninger og Jydsk Grundejerkreditforening, har det ikke været muligt at opnå enighed mellem parterne. Ministeriet har derfor i samråd med statens ligningsdirektorat fundet frem til de foreslåede forhøjelser, hvorefter vurderingsgrænsen for landbrugsejendomme for begge foreninger forhøjes til 30 000 kr. og for jordløse ejendomme i Østifternes Husmandskreditforening til 25 000 kr.

Med hensyn til grænsen for de jordløse huse i Jylland har Jydsk Husmandskreditforening henstillet at ophæve den særlige ejendomsskyldværdigrænse til fordel for en almindelig kreditforeningsvurdering. Dette er et af de spørgsmål, som jeg vil bede det forannævnte udvalg om at se nærmere på; jeg har ikke fundet det tilrådeligt at tage dette spørgsmål op nu.

Da ejendomsskyldvurderingen ikke er ændret siden 1945, kan prisudviklingen — bortset fra nogle særlige tilfælde — ikke have haft nogen indflydelse på foreningens udlån i disse ejendomme, og grænserne er derfor foreslået fastsat til samme beløb som i 1946-loven, nemlig henholdsvis 9 000 kr. som minimum for Jydsk Grundejerkreditforening og under 14 000 kr. som maksimum for Jydsk Husmandskreditforening.

Der vil imidlertid opstå visse overgangsvanskeligheder i tiden fra den 10. almindelige vurdering pr. 1. oktober 1950, og indtil der påny bliver foretaget en regulering af foreningernes vurderingsgrænser. Det må vel nok forventes, at ejendomsskyldværdien for en del af de ejendomme, som i dag kan belånes af Jydsk Husmandskreditforening, ved 10. almindelige vurdering vil stige så meget, at ejendommene herefter falder udenfor foreningens område. For at afværge dette, som efter min mening må forekomme ubilligt, har jeg foreslået, at ejendomsskyldværdien ved 9. almindelige vurdering skal gælde for hele lovens gyldighedsperiode. Jeg er klar over, at det — navnlig når den 10. almindelige vurdering har fundet sted — kan have sine vanskeligheder for vurderingsmændene ved omvurderinger at skulle lægge et iøvrigt forældet vurderingsgrundlag til grund, men da ordningen jo kun skal gælde for en kort periode, tror jeg, at vanskelighederne kan overvindes.

Med hensyn til de foreslåede udlånsgrænser skal jeg blot bemærke, at de i over-

ensstemmelse med kreditforeningslovens princip er foreslået forhøjet således, at de svarer til 60 pct. af vurderingsgrænserne. Praktisk betydning får dette næppe, da foreningernes udlån jo ligger betydeligt under 60 pct., men jeg har ikke ment ved denne midlertidige ordning at burde fravige kreditforeningslovens princip.

Idet jeg iøvrigt henviser til lovforslaget og bemærkningerne til dette, skal jeg anbefale forslaget til det høje tings hurtige og velvillige behandling.

Den første sag på dagsordenen var:

Valg af 1 medlem til rigsretten.

Valgt blev: Halfdan Henriksen.

Derpå fulgte:

Første behandling af forslag til rigsdagsbeslutning i anledning af en den 2. december 1946 i Washington vedtagen konvention angående regulering af hvalfangst.

(Forslaget til rigsdagsbeslutning findes i tillæg A. sp. 3999).

Sagen satte til forhandling.

Fiskeriministeren (Chr. Christiansen): Jeg har herved den ære for det høje landsting at anbefale forslag til rigsdagsbeslutning i anledning af en den 2. december 1946 i Washington vedtagen konvention angående regulering af hvalfangst. Det høje ting vil sikkert undre sig over, at spørgsmålet om denne ratifikation først forelægges rigsdagen godt 3 år efter, at konventionen er undertegnet, og jeg skal derfor nærmere redegøre for årsagerne hertil. Sagen i sig selv har jo ikke den store betydning for selve Danmark, men har dog nogen betydning for Færøerne, hvorfra der drives en del hvalfangst, og Færøernes lagting ønskede efter konventionens vedtagelse, at der blev tillagt flydende hvalkogerier for Færøerne de samme særrettigheder indenfor søterritoriet, som i artikel XVII i tillægget til konventionen er givet bl. a. Madagascar og Australien indenfor deres søterritorier. Dette ønske hænger sammen med, at det i bestemmelsen i punkt 4 b i tillægget er forbudt at benytte flydende hvalkogerier til fangst eller behandling af Bardehvaler nordenfor 40 grader sydlig bredde. Kan et flydende hvalkogerier derfor ligesom for Madagascars og Australiens ved-